

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

§. XI. De ejus Mansuetudine in injuriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](#)

ginem Incruentam Hostiam oblatus accedere nolebat, nisi aculeorum doloribus carnem affligeret, & hoc ipso austritatis genere redderet Divinō alloquiō dignorem.

§. XI.

De ejus Mansuetudine in injuriis.

PArūm facit, quisquis externa solum afflictione carnem coēceret, nisi etiam internas animi passiones frēnare, irā vehementer reprimere, ac rationis dominio subjicere satagat. Hæc vicitur tantō difficulter est, quod hostis domesticus, & nobis congenitus pertinacior. Dic quo tempore gloriosior erat David, an dum Goliathum debellavit, aut dum Sauli infensissimo hosti pepercit? Vicit quidem, stravit, expugnavit gigantem: Laudo, sed nonne fortior est, qui ipsum Davidem vincere neverit? Non dubito: igitur fortior erat David, dum à cæde Saulis abstinuit, ait Sanctus Chrysostomus, quām gigantem prostravit, quia tunc se ipsum victorem gigantis divicit.

S. Chrysost.
apud Speranz.
p. 110.

Perspiciamus modò, quām sublimi perfectionis gradu Venerabilis noster Antonius plenum passionum suarum dominium semper tenerit. Etenim quod de Olympi vertice dicitur, qui super omnem nubium turbinem excelsior continuo serena cœli facie fruitur; id ipsum affirmare de illo licet, qui nullo aut calamitoso eventu, aut malevolorum nequitia, aut injuriarum improbitate ex æquanimi mentis flata dejici, vel in transversum agi poterat. Ad particularia descendamus.

Cùm anno salutis supra millesimum septingentesimō quartō Galiorum exercitus totam, qua latè patet, Sueviam, grassationibus & prædationibus vastaret, hostilibus copiis ad Lyci confinia delatis perculum erat, ne annona frumentaria in Episcopali horre Biberbachii copiosè asservata in hostium prædam cederet: quare extrema necessitate, & rerum indigentia compulsus suas sibi scaphas frumenti præannua sustentatione assignatas providè, ac mature selegit. Id indignè fereens officialis quidam laicus in optimum Virum palmaribus injuriis inventus non solum raptorem, impostorem, spoliatorem & quidquid irā impetus suggererat, vocitabat, sed & bilem omnem exquisita inurbanitate in eum effudit. Et verò consultè ac prudenter egisse Dominum Antonium effectus comprobavit; quippe vix elapsò biduō ingruentibus hostium turmis res frumentaria omnis direpta, evacuata ell. Indignari igitur poterat importuno improprietori, nisi dudum didicifet injurias benefactis compensare: Quid exspectas? Audi, & mirare: paucis post diebus huic ipsi suo convitiatori litteras officiosa humilitate plenas, & insuper gallum Indicum, qui in tumultuosa bellorum tempe-

tempestate unicus ei supererat, dono misit, rogans, ne sibi porrò indignari, & quod deliquerit, in bona pace remittere dignetur. O nobilis sanè, & sui ipsius victricem animum! nonne huc locum habet illud Divi Paulini: *In Christo triumphat, qui tunicam auferenti remittit & pallium?* S. Paulin. epist. 2. de perfec^t. Christian.

Nolim huc producta narratione recensere quantas contradictiones, fannásque decoxerit, dum præter mentem, suasionemque aliorum Ecclesiam funditus extruere cœperat: in ærario, ut suprà insinuatum est, vix vigesima, aut trigesima pars sumptuum erat recondita; igitur non deerant aliqui, qui ædificanti illudebant: *Hic homo cœpit ædificare, & non potuit consummare.* Quas ille oppositiones invicta animi constantia elusit, identidem repetens illud: *Dominus providebit.*

Quæris fortasse, qua arte & remedio animum in æquali tranquillitate contra quoscunque sinistros casus noverit obfirmare? Respondeo, inter alia remedia hoc illi solenne fuit: habebat elegantissimas omnis generis gnomes sive ex sacris codicibus, sive ex Veterum oraculis depromptas, quas mirum in modum cuivis eventui callebat proportionare. Erudita id genus proverbia tabulato sui cubiculi majoribus litteris inscribere, & cum sinistram animi affectionem exoriri adverteret, sepe sepius intueri solebat, ut ejusmodi intuitu quasi frœno exorbitantes animi motus compeleret. Ita pro varietate temporum legere erat: *Nemo nocet nisi sibi ipse. Si me persecuti sunt, & vos persequentur, aut alia hujuscemodi sententiae casum, temporisque vicissitudini accommodatae.*

§. XII.

De amore in SS. Eucharistiam.

Sæceralia Passio*nis*, & Eucharistiæ Mysteria, uti nemini dubium est, maximam inter se tenent affinitatem: Cùm enim in cruento crucis Sacrificio idem ipse Dei Filius oblatus sit, qui per incurrētum altaris Sacrificium quotidie in ara immolatur, rectè Ecclesia consuetâ eccl. in oraz illa oratione testatur, quod Christus Dominus nobis sub Sacramento Fest. corp. mirabili Passio*nis* suæ memoriam reliquerit. Sicut itaque hic Dei Famulus singulari prorsus lumine illustratus fuit ad perscrutanda Dominicæ Passio*nis* mysteria, prout ejus scripta luculenter comprobant: ita non minori agnitione, affectuque ferebatur in prodigium prodigiorum maximum, idque tantò magis, quod prioris illius mysterii tantum habuerit vivam fidem, posterioris verò etiam gustum, & experientiam. Sensit cibi hujus supernaturalis dulcedinem ea affectuum teneritudine, ut animi exuberantis delitiæ indicis etiam externis se proderent, & Ginther Unus pro omnibus.

LIII

Repe-